

[Steen Folke]

han synger med i det borgerlige kor.
Det sku' være så godt, men det er rent faktisk skidt.

Han kom til NATO og lærte at fedte for de store og holde kæft med de små. Atomraketter kan vi aldrig få nok af, det har Reagan lært hr. Jensen at forstå. Det sku' være så godt, men det er nu faktisk skidt.

Han havde tænkt sig at blæse på tingen, i NATO er der ikke plads til dissens, kæft, trit og retning styrker demokratiet, og en dagsorden har ingen konsekvens. Det sku' være så godt, men det er nu faktisk skidt.

Han havde tænkt sig så mangt og så meget, men en dag blev der faktisk sagt stop. De røde gav ham en på frakken herinde, selv Anker Jørgensen fik de til at vågne op.

Formanden:

Det hedder hr. Anker Jørgensen.

Steen Folke (VS):

Det ku' bli' så godt, selv om det stadig er ret skidt.

Hr. Wilhjelms vil fortsætte med en pris til ministeren for det indenrigs.

Formanden:

Jeg håber, at den sidste taler for venstresocialisterne vil holde sig til forretningsordrens bestemmelser.

Wilhjelms (VS):

Vælgernes dom over Weide: VS blev næststørst.

Egon og Thustrup og Eefsen dirrer af hævnthørst.

Byplanafdelingen drænes for alt, hvad der du'r,

Weide og Thustrup har flertal - demokratur.

Ministeriets embedsmænd desavoueres, Britta Schall Holberg kompromitteres.

Formanden:

Det hedder indenrigsministeren.

Wilhjelms (VS):

Korrekt.

Og næstformanden, fru Severinsen, kan dulme smerten med Abalgin.

Ninn-Hansen blev modtaget som ...

Formanden:

Det hedder justitsministeren.

Wilhjelms (VS):

Ja.

... som demokraten, der ku' kontrollere politietaten. Retssikkerheden skulle befæstes, nævninger, domsmænd atter bekræftes. Pipceller anvendt som handelsvare, sådanne kneb ku' han ikke forsvare. Han skulle afskaffe isolation, det ku' Ninn-Hansen gøre - om no'n.

Så kom en leder i Dansk Politi ...

Formanden:

Det hedder stadig justitsministeren. Jeg beder taleren om at rette sig efter henstillingen.

Wilhjelms (VS):

Så kom en leder i Dansk Politi - og et seminar i Niels Madsens regie. Allotria ryddet, konfrontationer, gigantiske politistationer.

Fortsat aflytning og registrering, nu også et forslag om internering. Intet tilbage af retsstatens ven, og så er vi helt nede på jorden igen.

På kulturens gebet lyder nye toner, biblioteksarrangementer skal bære sig selv,

bøder til børn på hundrede kroner, alsidighed efter Erhards model.

Filmkonsulenter - det er i orden, men Hansen og Thygesen, nej føj for Søren!

Frihed for Loke såvel som for Thorsen, Jens, vel at mærke - ikke Jens Jørgen.

Leasing og lovfusk, fiduserne fredes til spot for de mange, til gavn for de få.